

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי כ"ג בחשוון תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוטה - י

1. אלו מימרות ופסוקים נוספים נתבארו בענין שמשון?

- א. ויגדל הנער ויברכהו ה' - רב: שברכו באמתו, אמתו ככל בני אדם אבל זרעו כנחל שוטף.
- ב. ויקרא שמשון אל ה' ויאמר ה' אלקים זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה...
- ג. רב: אמר שמשון לפני הקב"ה: רבש"ע, זכור לי 20 שנה ששפטתי את ישראל, ולא אמרתי לאחד מהם העבר לי מקל ממקום למקום.
- ד. 'וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים' מדוע דווקא שועלים - אמר שמשון: יבא מי שחוזר לאחוריו, ויפרע מפלשתים שחזרו בשבועתן.
- ה. שמעון החסיד: בין כתפיו של שמשון 60 אמה היה, שנאמר: ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר... וישם על כתפיו, ומקובלנו שדלתות עזה אינם פחותות משישים אמה.
- ו. ויהי טוחן בבית האסורים - ר' יוחנן: טחינה - לשון עבירה. מלמד, שכל אחד ואחד הביא לו את אשתו לבית האסורים כדי שתתעבר הימנו.

2. אלו מימרות של רבי יוחנן הובאו בענינים אלו?

- א. כל המזנה - אשתו מזננת עליו.
- ב. שמשון דן את ישראל כאביהם שבשמים, שנאמר: דן ידיו עמו כאחד וגו'.
- ג. שמשון מעין שמו של הקב"ה הוא שנאמר: כי שמש ומגן ה' אלקים. [אבל אינו שמו ממש, שהרי אין איסור למחות השם 'שמש'].
- ד. מה הקב"ה מגן על כל העולם כולו, אף שמשון מגן בדורו על ישראל.
- ה. בלעם חיגר ברגלו אחת היה, שנאמר: וילך שפי, שמשון חיגר בשתי רגליו היה, שנאמר: שפיפן עלי ארח.

3. חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה, וכולן לקו בהן. מי הם?

- א. שמשון בכחו, שאול בצוארו, אבשלום בשער, צדקיה בעיניו, אסא ברגליו, שאחזתו פדגרא, ורב נחמן אמר שמכאיבה כמחט בבשר החי.
- ב. כיצד ידע רב נחמן - יש אומרים שחש בזה, יש אומרים שקיבל מרבו, ויש אומרים סוד ה' ליראיו.
- ג. מפני מה נענש אסא - מפני שעשה אנגריא בתלמידי חכמים, שגייס את כל אנשי יהודה 'אין נקי' - אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה, וכל שכן ת"ח.

4. מדוע אצל שמשון כתוב 'יירד שמשון תמנתה' ואצל יהודה כתוב 'הנה חמיך עולה תמנתה'?

- א. שמשון שנתגנה בה - כתיב ביה ירידה, יהודה שנתעלה בה - כתיב ביה עליה.
- ב. שתי תמנאות היו.
- ג. תמנה אחת היתה ובאמצע ההר, המגיע מלמעלה יורד, והמגיע מלמטה עולה.

5. נאמר אצל תמר 'ותשב בפתח עינים' מה הביאור בזה?

- א. מלמד, שהלכה וישבה לה בפתחו של אברהם אבינו, מקום שכל עינים צופות לראותו, שהיו רגילין להתקבל שם וללון.
- ב. מקום הוא ששמו עינים.
- ג. שנתנה עינים לדבריה - פתח היתר: כשתבעה, אמר לה: שמא נכרית את? גורת אני. אשת איש? פנויה אני. קיבל בך אביך קידושין? יתומה אני. טמאה את? טהורה אני.

6. אלו פסוקים ביאר ריש לקיש בענין האירוח של אברהם אבינו?

- א. ויטע אשל בבאר שבע - מלמד, שעשה פרדס ונטע בו כל מיני מגדים.
- ב. רבי יהודה ורבי נחמיה, חד אמר: פרדס, וחד אמר: פונדק. [ומצינו ששייך בו 'ויטע']
- ג. ויקרא שם בשם ה' אל עולם - קרי ביה 'ויקריא', מלמד, שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב, כשעמדו לברכו, אמר להם: וכי משלי אכלתם? משל אלקי עולם אכלתם, הודו וכו'.

7. אלו פסוקים נתבארו בענין תמר?

- א. ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה - שכסתה פניה בבית חמיה, ולכן לא הכירה עד עכשיו. שכל כלה שהיא צנועה בבית חמיה - זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים. והמקור מתמר - נביאים: חזון ישעיהו בן אמוץ. מלכים - מדוד. והרי מסורת בידניו שאמוץ ואמציה [מלך יהודה] אחים היו.
- ב. היא מוצאת - לאחר שנמצאו סימניה בא סמאל וריחקן [כדי שתשרף ולא יצא ממנה דוד] בא גבריאל וקירבן. וזה ביאור הפסוק 'למנצח על יונת אלם רחוקים לדוד מכתם' - משעה שנתרחקו סימניה נעשית כיונה אילמת.
- א. לדוד מכתם - שיצא ממנה דוד שהיה מך ותם לכל.
- ב. דבר אחר: מכתם - שהיתה מכתו תמה, שנולד כשהוא מהול.
- ג. דבר אחר: מכתם - כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו ללמוד תורה, כך בגדולתו.
- ג. והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה - והטעם שלא אמרה ממנו אני הרה ואלו סימניו - מכאן לומדים: נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים.
- ד. הכר נא - ב'הכר' בישר יהודה לאביו, [הכר נא הכתונת בנך] ב'הכר' בישרוהו.
- ה. נא - לשון בקשה, בקשה ממך, הכר פני בוראך ואל תעלים עיניך ממני.
- ו. וכר יהודה ויאמר צדקה ממני - יוסף שקדש שם שמים בסתר - זכה והוסיפו לו אות אחת משמו של הקב"ה דכתיב: עדות ביהוסף שמו, יהודה שקדש ש"ש בפרהסיא - זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה.
- כיון שהודה יצתה בת קול ואמרה: אתה הצלת תמר ושני בניה מן האור, חייך שאני מציל בזכותך ג' מבניך מן האור חנניה מישאל ועזריה.
- ז. צדקה ממני - מנין ידע שממנו מעוברת - יצתה בת קול ואמרה: ממני יצאו כבושים.
- ח. ולא יסף עוד לדעתה - כיון שידעה שוב לא פסק ממנה. [כמו קול גדול ולא יסף].

8. אלו מימרות ופסוקים הובאו בענין אבשלום?

- א. אבשלום בשער מרד, שנאמר: וכאבשלום לא היה איש יפה וגו' ובגלחו את ראשו וכו' ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך, אבן שאנשי טבריא ואנשי ציפורי שוקלים בה, לפיכך נתלה בשער, שנאמר: וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם ... ויאחז ראשו באלה ויוותן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר, לקח חרב ורצה לחתוך שער, .. באותה שעה נבקע שאול מתחתיו.
- ב. וירגז המלך ויעל על עליית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני... ח' פעמים נאמר פסוק בני - שבעה, שהעלו משבעה מדורי גיהנם, והאחרון - יש אומרים - שהקריב את ראשו אל גופו, ויש אומרים שהכניסו לעולם הבא.
- ג. ואבשלום לקח ויצב לו בחייו - שלקח מקח רע לעצמו.
- ד. את מצבת אשר בעמק המלך - בעצה עמוקה של מלכו של עולם, שהקב"ה גזר על דוד מחמת המעשה דבת שבע. וכן מתפרש כשיעקב שלח את יוסף - 'וישלחהו מעמק חברון' - בעצה עמוקה של אותו צדיק [אברהם] שקבור בחברון ש'ידוע תדע כי גר יהיה זרעך' וע"י שהלך לאחיו נשתלשל שמכרוהו ואח"כ ירדו למצרים.